

آموزش سفالگری برای کنترل پر خاشگری کودکان پیش دبستانی

سحر کرده محله^۱، الهام فروزنده*^۲

۱- دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

۲- دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نایین، نایین، ایران

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر تعیین اثر آموزش سفالگری بر پر خاشگری کودکان ۴-۶ ساله شهر اصفهان بود که با روش نیمه آزمایشی با گروه کنترل و آزمایش همراه با پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل کودکان ۴-۶ سال شهر اصفهان بودند که از میان ۶۰ نفر که واجد ملاک های ورود بودند، به صورت در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در گروه آموزش سفالگری و کنترل (هر گروه ۲۰ نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش ۸ جلسه آموزش سفالگری بر اساس برنامه آموزشی (دورس هنری، ۱۹۹۷) دریافت نمود. ابزار جمع آوری پژوهش حاضر شامل مقیاس پر خاشگری پیش دبستانی واحدی و همکاران (۱۳۸۷) بود. یافته های حاصل از پرسشنامه های پژوهش با روش تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و به وسیله نرم افزار آماری برای علوم اجتماعی نسخه ۲۴ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های پژوهش داد که آموزش سفالگری موجب کاهش معنی داری در میزان پر خاشگری و مولفه های آن (کلامی، فیزیکی، ارتباطی و تکانشی) ($p \leq 0.05$) می شود. با توجه به یافته های حاضر می توان بیان نمود که آموزش سفالگری از راهبردهای مؤثر جهت کنترل میزان پر خاشگری کودکان می باشد.

کلیدواژه: سفالگری، پر خاشگری، کودک